

Familien Jensens historie

Peter Marinius Jensen (1879-1962) var født i Tistedalen som sønn av arbeider **Nils Jensen (1843-1939)** og hustru **Britta Marie (1847-1918)**. Peter Marinius begynte sin arbeidskarriere ved jernbanen og var i 1906 stasjonsbetjent ved Hakadal stasjon. Samme året ble han gift med **Marie Nilsdatter (1886-1921)** fra Skiptvedt. En familie med hovedforsørgeren ansatt ved jernbanen måtte regne med å skifte bosted ganske ofte og barnas fødested viser dette: Sigrid, f. 1907 Hakadal, Nils, f. 1910 i Tistedal, Ragnhild, f. 1912 i Tistedal, Elsa Marie, f. 1917 i Gjøvik, Dagny Sofie f. 1918 i Gjøvik. Ingeborg, f. 1927 i Gjøvik var datter av Peter Marinius Jensen og hans andre kone Margrethe. Familien var også bosatt på Eina før de i 1916 kom til Gjøvik. Peter Marinius hadde da stilling som konduktør. I 1920 var familiens bosted passende nok Jernbanegaten i Gjøvik. Marie Nilsen fikk ikke noe langt liv idet hun døde i 1921, bare 36 år gammel. Peter Martinius giftet seg igjen, denne gang med **Margrethe Thingelstad (1884-1956)** fra Gran.

Britta Marie og Nils Jensen

Familien Jensen på Tongjordet

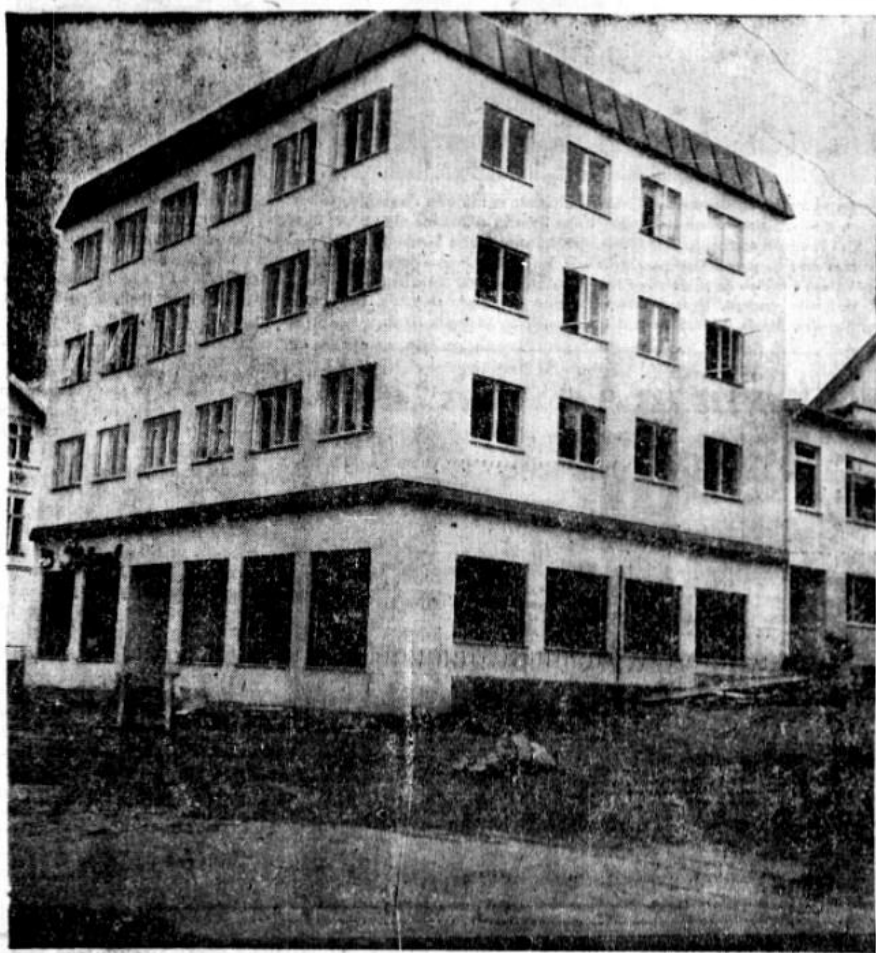
Nils Jensen (1910-1989) arbeidet nesten hele yrkeslivet med trykking av Oppland Arbeiderblad. Som helt ung hadde han en kort karriere som sjømann. Avisen ble fra starten i 1924 framstilt på trykkeriet til Mariendal. Dette foregikk helt til 1953 da Oppland Arbeiderblad fikk sitt nybygg i Øvre Torvgate og egen trykkpresse. Nils fulgte med på lasset og ble fra da av ansatt i avisen. Fra 1927 til han ble pensjonert hadde han arbeidet 47 år som typograf.

Nils og Ingeborg Jensen

Oppland Arbeiderblad inn i eget hus

Endelig er dagen kommet da Oppland Arbeiderblad kan gi ut avis i eget hus og eget trykkeri. I mange år har det vært arbeidet med dette spørsmålet og i dag er ønsket en realitet. Vi har nå en moderne bygning og et moderne trykkeri som foruten å ta seg av avisen også kan ta på seg forskjellige andre trykksaker. Avisen i dag er vår åpningsavis. Den er på 40 sider og delvis trykt i farger. Vi bringer en mengde stoff fra nær og fjern samt bilder og artikler om avisbygget, om de som har stått i spissen for bygget, bilder av personalet, det er som kjent første gang avisen har sin egen tekniske stab, og stoff og bilder fra nær sagt alle kanter av distriktet. En rekke av forretningene og bedriftene i distriktet har tegnet seg som annonsører. Vi ser her det nyeste bilde av avisbygget. Det gjenstår ennå en del opprydningsarbeider utenfor, og på selve bygget mangler navnet «Oppland Arbeiderblad». Det skal stå på veggen mellom 2. og 3. etasje ut mot Øvre Torggate. Men mer om dette inne i avisen.

Oppland Arbeiderblad 1. august 1953

Nils Jensen slutter etter 47 år i O A.

En avholdt og dyktig medarbeider, rotasjonstrykker Nils Jensen, satte i går punktum for hele 47 år i Oppland Arbeiderblads tjeneste. Som en rent foreløpig markering av hans fratredelse overrakte faktor John Fredrikstad en vakker blomsterbukett, ledsaget av en hjertelig takk for dyktig og trofast innsats. Som man vil forstå har Jensen jobbet i avisen nesten helt siden den startet. Han startet i O. Mariendals Boktrykkeri i 1927, begynte så å trykke vår avis tre år senere, og holdt på med det

inntil for få år tilbake. Han har trykket vår avis på hele seks forskjellige presser, fra flattrykkpresse — da papiret måtte legges på — til de moderne rotasjons- og offsetpresser som fulgte senere. Storparten av alle disse årene har han vært «nattmann», det vil si at han begynte jobben klokken 23.00 om kvelden og avsluttet først klokken seks om morgenen. Det er det vi kaller harde løp, men Jensen, som hans øvrige kolleger på nattskiftet, har hele tiden forsvart sin arbeidsplass med heder.

Oppland Arbeiderblad 26. februar 1977

Sittende foran fra venstre: Stine Ellingsen med oldemor Kari Solbrekken, Helga (Solbrekken) Olsen
Stående bak fra venstre: Martin Solbrekken, Dagny Solbrekken, Rolf Østby, Ingeborg (Solbrekken)
Jensen, Gunhild (Olsen) Østby, Astrid (Solbrekken) Tubbehaugen, Nils Jensen og Kristian Olsen.

Nils Jensen var politisk engasjert og satt i Gjøvik bystyre en periode. Han innehadde også flere kommunale verv. Han var aktiv i Gjøvik Typografiske Forening og engasjerte seg også i friidrettsadministrasjon. Nils giftet seg med **Ingeborg Solbrekken (1912-1986)**.

Nils Jensen med søstrene (fra venstre) Dagny Holthe, Elsa Stenholm, Sigrid Sandnes, Ragnhild Olsen og Ingeborg Risberg

Familien Jensen

Til venstre: Marie og Petter Marinius Jensen med eldstedatteren Sigrid. De fikk barna (fra venstre): Ragnhild, g.m. Alf Olsen, lastebileier, Sigrid, g.m. Sverre Sandnes, maler, Dagny, g.m. Leif Holthe, brannmann, Elsa, g.m. 1. Knut Kristoffersen, arbeidet hos Lehmkuhl, g.m. 2. Sverre Stenholm, steinhogger, Nils, g.m. Ingeborg Solbrekken

Etter at Petter Marinius Jensen mistet kona Marie giftet han seg med Margrethe Thingelstad fra Gran De fikk datteren Ingeborg, f. 1927.

Johan Knutsen Solbrekken (1866-1946)

Johan Knutsen Solbrekken var sønn av **Ingeborg Mikkelsdatter (1832-1882)** og **Knut Knutsen (1837-)** på Solbrekken i Etnedal. Johan hadde flere eldre brødre så han kunne ikke ha forhåpninger om å bli gardbruker på Solbrekken. Han dro ut og endte opp på Sendstadsveen, også kalt Sveen nedre. Johan var gift to ganger, første gang med **Marit Helgesen Skjoldhammer (1834-1875)** fra Nord-Aurdal. Hennes far, **Helge Tordsson Strand (1835-1907)** var gift to ganger og hadde til sammen 17 barn. Marit og Johan fikk barna Inga (1893-1915), Knut (1894-1965), Helga (1896-1974), Marius (1898-1975) og Jenny (1902-1986).

Johan Solbrekken med sin andre kone,
Kari Helgesen Skjoldhammer

Kari Solbrekken på sine eldre dager

Sveen Solbrekken på 1960-tallet. Bilde: Kristen Tandberg

Marit Solbrekken døde i 1905. I tillegg til sorgen fikk Johan et stort problem med omsorgen for barna. Det ble til at den yngste, datteren Jenny, ble adoptert bort til ekteparet Enger på Årnes. På grunn av situasjonen hos Johan ble Marits søster Kari Helgesen Skjoldham-mer bedt om å komme til unn-setning. Hun hadde meldt utflytting til Amerika, men dette ble omgjort. Kari flyttet til Sveen og tok seg av barna. Etter hvert kom det til giftermål mellom Kari og Johan og dette ble inngått i 1906. De fikk barna Martin (1910-1986) og Ingeborg (1912-1986). Kari og Johan tok også til seg en pleiedatter, Astrid Solbrekken (1922-2016). Hun var datter av Knut Solbrekken, Johans sønn fra første ekteskap.

Solbrekken Vardal og Nes

Johan Knutsen Solbrekken (1868-1946) var sønn av Ingeborg Mikkelsdatter (1833-1882) og Knut Knutsen på Øvre Solbrekken. Johan flyttet til Nes på Hedemarken.

Johan Eriksen Solbrekken (1862-1932) var sønn av Ingeborg Eriksdatter (1832-1873) og Erik Olsen (1823-1898). Johan var den eneste av 13 barn som nådde voksen alder. Etter Ingeborgs tidlige død giftet Erik seg med Andrea Mikkelsdatter (1852-) på Solbrekken som var søster av Ingeborg Mikkelsdatter. Johan Solbrekken vokste opp på Solbrekken og fikk naturlig nok gardsnavnet som etternavn. Han giftet seg med Barbro Olsdatter Garli (1873-). De kjøpte garden Nordre Kopperud ved Gjøvik og fikk mange barn. Slektsnavnet Solbrekken er derfor utbredt i Gjøvik.

Johan Knutsen Solbrekken og Johan Eriksen Solbrekken har ikke blodsband, men Ingeborg Mikkelsdatter, mor til Johan Knutsen, f. 1868, er søster til Andrea Mikkelsdatter, stemor til Johan Eriksen, f. 1862.

Solbrekken på Kopperud iht. Per Braastad:

Johan Eriksen Solbrækken (Etnedal) 1863-1932
g.1898 m. Barbro Olsdtr. Garlid (N.Aurdal) 1873-
kjøpte nordre Kopperud 1908

Erik	Ole	Ingebjørg	Guri	Marie	Einar	Sigurd
1898-	1900-	1901-	1903-	1906-	1909-	1911-
	eier					
						1963-1974

Familien bodde på Sveen hvor Johan var selveier og småbruker og i tillegg hadde gardsarbeid for andre. Ved Mengshol fantes to teglverk, Mengshol og Sendstad. Ved dette siste arbeidet Johan Solbrekken leilighetsvis som taksteinstryker. Dette besto i å forme og glatte takstein før tørking og brenning.. Johan Solbrekken solgte Sveen i 1913 og kjøpte to år senere Melby på Stavsjø.De siste årene av yrkeslivet brukte han som ansatt på Holmen Brænderi på Gjøvik. Etter Johans død flyttet Kari Solbrekken til Gjøvik.

Ingeborg Solbrekken vokste opp sammen med broren Martin. Halvsøsknene var såpass mye eldre at de var tidlig ute av redet. Ingeborg hevdet seg i leken med barna i nabolaget og var en god skiløper. I konfirmasjonsalderen flyttet hun til Gjøvik. Der arbeidet hun blant annet på Avholdskaféen hos Louise og Osvald Østbye. Senere fikk hun arbeid på Skjortefabrikken Roald som holdt til i Fischergården i Strandgata. Ingeborg giftet seg med Nils Jensen i 1938. De første årene bodde de i Bassengvegen i Gjøvik. I 1958 bygde de seg hus i Hennigsgate 9 på Tongjordet. De fikk barna Roger, f. 1939 og Kari Margrethe, f. 1946. Etter krigen jobbet hun i kolonialbutikk hos Arne Olsen i Bassengvegen 6 og siden hos slakter Sverre Evensen i Marcus Thranes gate.

Arbeidere ved Sendstad teglverk 1911. Sittende nr 2 fra høyre Kari Solbrekken med sønnen Martin. Johan Solbrekken stående nr. 2 fra høyre.

Kari og Johan Solbrekken bodde på bruket Sendstadsveen og arbeidet i sesongen på Sendstad Teglverk. Teglverket lå på Nes, rett over for Gjøvik. Det ble etablert i 1860 og hadde store leveranser til byggearbeider i Gjøvik og Vardal. Under storflommen i Mjøsa i 1927 ble anlegget ødelagt og driften avviklet.

Kristian Årvold forteller til Gunhild Kolstad om livet ved Sendstad:

A mor var mæ å laga takstein tæl å byne mæ. Dom vart laga i ovale treformer, dæ var ei ramme som dom lette opp da dom vart sætt i reola tæl tørking. N' Johan Solbrekken i Nersveen er den fyste je kjæm hau som strauk takstein. Hæn var dæ dom kælte taksteinsstryker. Hæn brukte vatn og polerte og forme tæl takstein'n på overflata – ælt var hændarbe. Seia kom det ei taksteinspresse som laga flat takstein – da vart detti arbe overti ta to karer – n'Hans og sønn hass, n' Johan i Øversveen.

Vi bodde altså fyst på Salmakerbakka. Der sto forresten husa lenger opp før. Det var pent dær. Vi hadde en gris og noen høner. Men da Solbrækken fløtte tæl Stavsjø fløtte vi tæl Nersveen. Hæn hadde hatt det som sjøleierbruk hæn. Det var bra hus dær. Stugubygningen hadde to rom – ei stor stugu og et stort kjøkken. Dær låg vi ælle ni. Men om sammar'n låg je uti trøskelåva, je. Dæ var godt dæ.

Begge dessi plassa hadde ett kufór. Dæ vil sia at vi hadde ca. 5 mål jord som skulle produsere nok fór åt ei ku i åri. Og vi hadde ei ku i Nersveen, høstbær som regel, så vi hadde mjølk om vinter'n og utover sammarn'n litt. Hamn fækk vi i skaua på Sendstad. Kua kom støtt att tæl kvælds. – hu visste at a skulle få no godt. Den tia vi itte hadde mjølk sjøl, kunne vi få i garda. Så hadde vi gris og noen høner.

De store fabrikkbygninger som O. Mustad & Søn reiste den gangen i rød murstein fra Sendstad teglverk på Nes

Oppland Arbeiderblad 18. september 1982

Flommen har ikke bevirket noen stor skade. Den største skadelidende er Sendstad teglverk, hvor vannet har vært en uvelkommen gjest.

Hamar Arbeiderblad 9. august 1927

Familien Jensen

Ingeborg og Nils Jensen med barna Kari Margrethe og Roger 5. juli 1969

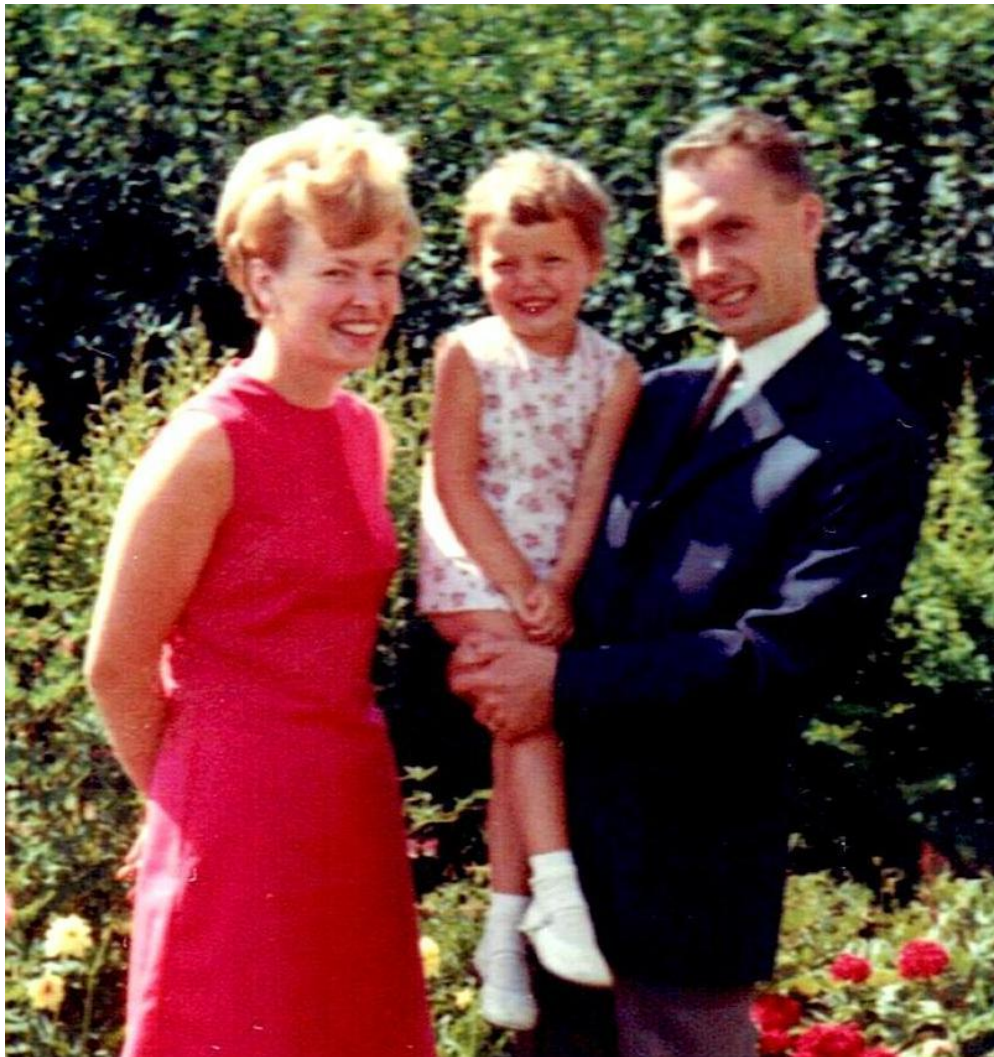

Familien Jensen bygde i 1958 hus i Hennigsgate 9

Familien Jensen

Kari Margrethe Jensen giftet seg med i 1969 med Børre Fægri Andersen fra Drammen f. 1941,. De fikk tvillingene Ole Christian og Nils Petter i 1971.

Roger Jensen ble gift med Inger Søfteland fra Os ved Bergen, f. 1942. De fikk barn Ingrid, f. 1966 og Richard, f. 1973.

Familien Jensen

Ingeborg Jensen hjemme i Hennigsgate

Barndomsminner fra Stavsjø av Håkon Lesjø. Årbok for Nes og Helgøya 1992.

Hjeltbakken var etter tiden en både stor og fin skibakke. Den hadde unnarennet ned mot Stavsjøen og flata ut på isen. Det var søndag med skirenn og mye folk i Hjeltbakken. En flokk av oss unger var samlet ved hoppet, det var der en hadde beste overblikket. Jeg husker spesielt Martin Solbrekken var der sammen med sin søster. Hun het enten Ingeborg eller Inga. En voksen kar sto der også, og han skulle vise sine venner at han hadde penger og god råd. Han sier til frøken Solbrekken: «Tør du stå ned unnarennet skal du få fem kroner». Og han tok en seddel og viste fram. Frk. Solbrekken var modigere enn noen av oss guttene, så hun satte utfor, sto fint ned bakken og tok en fin sving på isen. Hun skyndte seg opp til hoppet for å hente belønningen. Mannen var bare en gjerrigknark, og han hadde nok ikke trodd at jenta hadde vågd å stå ned bakken. Nå snudde han bare ryggen til henne, og hun fikk ingen penger. Vi guttene var veldig sinte på mannen, husker jeg, og vi snakket mye om det siden.

Ingeborg Solbrekken på ski og sammen med en venninne (til høyre)

Kilder:

Kari (Jensen) Fægri Andersen
Årbøker for Nes og Helgøya 1986 og 1992
Harald Hvattum: Gard og bygd i Etnedal
Nasjonalbiblioteket: Norske aviser